

ವಡವಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ

- ದಾಸಯ್ಯನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಆತನಿಗೆ ನೀರಕ್ಕು, ತಾತ್ವಾರ (4)
- ಆ ಪರಿಮಳದ ಜಾಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದು ಭಾರೀ ತಪ್ಪಾಯಿತು (3)
- ಗುಂಟುರಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡದ್ದು ಎಂಥ ಜರಂಡಿ (3)
- ನರ್ತಕರ ಮನದಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ತುಂಬಿದ ಸಾಗರ (4)
- ಪರಿಣಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದು ಪವತ್ತ ಓಂಕಾರ (3)
- ಹನ್ನು ತೇಗಿಯಲು ಹೋದವ ದೀಪ ತಂದನೇ? (3)
- ವರ್ಣಿನದೇ ಇರಬೇಕು ಈ ಧ್ವನಿ ಕೂಗು (3)
- ಅವನ ಸೋಲಿಗೆ ಶಾರಣ ಈ ಶೋವತ್ (3)
- ಹೊಂಗಿಸಿನ ನಡುವೆ ಸುಳ್ಳಾ ನಗೆ (4)
- ಮರೆತಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ, ಅವನದು ಭಾರೀ ಸೊಕ್ಕು (3)
- ಸುಲಲಿತವಾಗಿರಲಿ, ಸಂಕ್ಯೇಸು (3)
- ಪರರತ್ತ ಗಮನ ಬಿಟ್ಟರೆ ಮುಸುಡೆ (4)

ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ

- ಉದ್ದಾರ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ ಈ ಹೊಟ್ಟೆ (3)
- ಗಣ್ಯರ್ಹಿತಾಗುವುದು ಸೇರಿದ್ದು ಇದೇ ಶಹರ (3)
- ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರ ತಯಾರಿಸುವಲ್ಲಿ ಆತ ನಿರ್ವಾತ (3)
- ರಾಮಾಯಣ ವಾಚನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವ ಆಕೆಯ ಗಂಡ (3)
- ಪರಿಹಾರ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಏಟಿ ಹೊಡೆತ (3)
- ಅವರಳ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ ಕಂಡವ ‘ಜಲದೇವತೆ’ (3)
- ಹಾರಿಸುವದ ಬೇಡ, ಪ್ರವಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು (3)
- ತರಗೆಲೆ ಮಾರಲಿಕ್ಕು ಸುಂಕ ಬೇಕೇ? (3)
- ವಾಸಿತೆಗೆ ತಕ್ಕ ಮನೆ ಇದೇ ತಾನೇ? (3)
- ಸುವಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಬರೆದಿದು (3)
- ಪಹರೆ ಕೆಲಸ ಎಂದರೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಭಾರೀ ಉತ್ತಾಹ (3)
- ಲಗಾಮು ಕಿತ್ತೆಸೇದವ ಅಡಿಯಾಳು, ಜವಾನ (3)

ಪದಬಂಧ : 24-12-2009ರ ಉತ್ತರಗಳು

ವಡವಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ

- ಆದಾಯ; 3. ವಿರಲ; 4. ಜನನ; 6. ಅನುಮತಿ; 7. ಅಂದಬೆಂದ;
- ನಳಪಾಕ; 11. ಪರಧನ; 15. ಕೆಡುಕ; 16. ತರಹ; 17. ರಜತ.
- ಮೇಲಿಂದ ಕಳಕ್ಕೆ
- ಆಲಯ; 2. ಯಜನ; 3. ವಿರಾಮ; 5. ನಿನಾದ; 6. ಅಧೀನ;
- ದಮನ; 10. ಪಾದುಕ; 12. ‘ರತ್ನಿತ್ತ’; 13. ಪೇರೆ; 14. ಸತತ.

ಮಂಗ ವಿಸ್ತೃತ್ಯ

‘ಬಂಧಾನ್’ – ಏನು ಎಂಬೇವು?

ಬಂಧಾನ್ – ಅದೊಂದು ಮಂಗ. ಆಪ್ತಿಕದ ‘ಸವನ್ನಾ’ ಹುಲ್ಲು ಬಯಲಲ್ಲಿ ಅದರ ವಾಸ; ಅಲ್ಲಿನ ಜೀಜು, ಜಿರಾಫೆ, ಚಿರಕೆ, ಚಿಗೆಗಳ ಸಹವಾಸ. ಹಳದಿ ಬಂಧಾನ್, ಆಲೀವ್ ಬಂಧಾನ್, ಚಾಕ್ಕಾ ಬಂಧಾನ್, ಜಲೆಡಾ ಬಂಧಾನ್, ಹಮಾಡ್ರಿಯಾಸ್ ಬಂಧಾನ್ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಅದರದು ವಿಧವಿಧ ವ್ಯೇವಿಧ್ಯ.

ಹಾಗೆಂದು ನೀವು ಸೋಡಿರುವ ಯಾವ ಮಂಗಳೂ ಬಂಧಾನ್ ಅನ್ನು ಹೋಲಿಸಬೇಡಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಮಂಗಂದು ತುಂಬ ವಿಭಿನ್ನ ರೂಪ; ತುಂಬ ವಿಲಕ್ಷಣ ಜೀವನಕ್ಕು. ಉದ್ದಾದ್ದ ರೋಮಗಳು, ದಟ್ಟವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಶರೀರ. ಒರಟು ತೊಗಲಿನ ನಾಯಿಯಂಥ ಮುಖ. ಉಬ್ಬಿದ ಹುಬ್ಬಗಳ ಕೆಕ್ಕೆ ಆಲ್ಕೆ, ನೆಟ್ಟು ಹೋಳಿವ ಕಣ್ಣಗಳು. ಚೂರಿಗಿಟ ಚೂಪಾದ ದೃಢ, ಬಯಂಕರ ದಯಪಂಥ. ಪ್ರತಿ ಪಾದದಲ್ಲೂ ಏದು ಬೆರಳುಗಳು, ಬೆರಳುಗಳಿಂಧಾದೂ ಹಲ್ಲುಗಳಂಥಾದೇ ದೃಢ ರಚನೆ.

ವಯಸ್ಸು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಬಂಧಾನ್ಗಳಿಂದ ಸರಾಸರಿ ಇಪ್ಪತ್ತೇಣು ಕಿಲೋ ಶೂಕ. ದಷ್ಟಪ್ಪು ಶರೀರ. ಕ್ಲೂರ ನೋಟ. ಎದುರಿಸಬಿರುವ ಯಾವುದೇ ಬೇಕಿಂದಾರ ಪ್ರಾಯಿಲ್ಯನ್ನು ಕ್ರೂಣಾದರಲ್ಲಿ ಲಿತ್ರಗೊಳಿಸುವ ಶ್ರೇ.

ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಉಗುರುಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಬಂಗಳುವಂತೆ ಚೀರುತ್ತ ಮುನ್ನಗ್ನಿವ ಬಂಧಾನ್ ಅನ್ನು ಸಮೀಕ್ಷಿಸುವ ಧ್ವೇಯ್ಯ, ಅದರೊಡನೆ ಸೇಕೆಸಬಲಿ ಶೌರ್ಯ ಚಿರಕೆಯಂಥ ಬೇಳೆಗಾರ ಪ್ರಾಣಗೂ ಇಲ್ಲ.

ಬಂಧಾನ್ಗಳ ಬಡಕನ ಸಾಮಧ್ಯ ಕಲ್ಪನಾತೀತ. ಅಡವಿಗಳನ್ನು ಕಡಿದರೆ ಅವ ನೆಲದಮೇಲೆ ನೇಲಿಸುತ್ತವೆ ಹುಲ್ಲು ನೇಲಗಳು ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಹೊಲಗಳೇ ನಾಗ್ನತ್ವಕೆ ಕಾನಂದ ತಂಷಿನಲ್ಲಿರುವಷ್ಟೇ ನೇಮ್ಮಿದಿಯಾಗಿ ಮರುಭೂಮಿಯ ರಣಬಿಲಿನಿಲ್ಲೂ ಬಾಳತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಲ್ಲ ಅಗಿರುವದರಿಂದಲೇ ಆಪ್ತಿಕದಲ್ಲಿ ದಟ್ಟದವಿ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲುಗಳೆಲ್ಲ ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ ಕ್ರೀಣಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ವಸ್ತಜೆವಿಗಳ ಸಂಕ್ಯೆಯೆಲ್ಲ ಕುಗ್ನತ್ತಿದ್ದರೂ ಆ ವಿನಾಶದ ದಳ್ಳಿರ ಬಂಧಾನ್ಗಳನ್ನು ಸ್ವರ್ವಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ.

ಹೊಂದಾಂತಕೆಯವ್ಯೇ ಬಂಧಾನ್ಗಳ ಯಶಿಸ್ತಿನ ರಹಸ್ಯ ಅಲ್ಲ. ಏನನ್ನೇ ಅದರೂ ತಿಂದು ಅವ ಬದುಕಬಳ್ಳದು. ಬಂಧಾನ್ಗಳು ದನಗಳಂತೆ ಹುಲ್ಲನ್ನೇ ಮೇಯುತ್ತವೆ; ಹುಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅದಗಿದ ಕೆಟಗಳನ್ನೂ ಅಗಿಯುತ್ತವೆ. ಹಣ್ಣಿ - ಕಾಯಿಗಳನ್ನೂ, ಹಳ್ಳಿ - ಶಂಖುಕಾಗಳನ್ನೂ, ಜೀಡ - ಜೀಳುಗಳನ್ನೂ ಜಿಗಿಯುತ್ತವೆ. ಹಕ್ಕಿ - ಇಲಿ - ಮೊಲಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿಯುತ್ತವೆ. ಚಿಗೆ - ಕಡವೆಗಳನ್ನೂ ಬೇಕೆಯಾದುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯ ಸದ್ಯತ್ವ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತವೆ. ಆಪ್ತಿಕದಲ್ಲಿ ಬಂಧಾನ್ಗಳನ್ನು ‘ಪ್ರಾಚೀನ ಮಾನವನ ಪಡಿಯಚ್ಚ’ ಎಂಬೆ ತಡ್ಡರು ಕರಿಯತ್ತಾರೆ. ಬಂಧಾನ್ ನ ವಿಶೇಷ ಇದೇ.

■ ಎನ್. ವಾಸುದೇವ್